

indtægter til beskatning med særlig indkomstskat (§ 13). Hertil kommer nogle ændringer i loven om skattefri afskrivninger m. v. (§ 14).

Bestemmelserne i forslaget til nærværende lov var i hovedsagen overført fra det i november 1957 fremsatte ligningslovsforslag, der først blev gennemført, efter at væsentlige dele af dets indhold var udskilt til senere behandling. Af de udskilte dele blev — med forskellige ændringer og tilføjelser — nogle optaget i forslaget til den heromhandlede lov, andre i forslaget til lov nr. 150 af 28. maj 1958 om beskatningen af renteforsikringer m. v. (se nærmest foregående sag).

Lovforslaget om særlig indkomstskat m. v. gennemførtes i folketinget med nogle ændringer, af hvilke de væsentligste er omtalt i nedenstående redegørelse for lovens indhold.

Pligten til at svare særlig indkomstskat.

Efter § 7 påhviler pligten til at svare særlig indkomstskat — når betingelserne derfor er til stede — alle skattepligtige bortset fra kooperative virksomheder. For begrænset skattepligtige personer og selskaber m. v. samt for personer, der ansættes efter „tilflytterreglen“ i ligningslovens § 2, gælder særlige regler.

Arten af de indtægter, hvoraf særlig indkomstskat skal svares.

Efter lovens § 2, stk. 1, og afskrivningslovens § 30, stk. 1, skal der ikke svares særlig indkomstskat af avancer, som indvindes ved afhændelser, der finder sted som led i den skattepligtiges næringsvirksomhed eller i spekulationsejemed. Avancen skal i disse tilfælde fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst.

Efter § 1, nr. 1, skal fortjeneste ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af den til en erhvervsvirksomhed knyttede *goodwill* beskattes med særlig indkomstskat. Efter de hidtil gældende regler skulle halvdelen af en sådan fortjeneste — dog højst det beløb, hvormed denne overstiger 5 000 kr. — medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter de ny regler skal hele fortjenesten beskattes med særlig indkomstskat. I denne forbindelse bemærkes, at de ny regler efter